

Dragi Jovice,

Cijenim sebe po cinjenici da sam pripadao kategoriji ljudi koji nijesu mislili samo na sebe nego i na siri interes sredine i njenog duhovnog napretka. Ali, u toj sferi, tebi se divim. Beskonacno si predan pozivu coveka. Povod mi je i ovaj primjer sa Karanovicem i tvom zavicaju. A ja cu ti ispricati jedan detalj iz mog kontakta sa njim. Naime, prije desetak godina bila je njegova izložba u Kulturnom centru Bar. Nijesam tada bio u Baru i nijesmo se sreli. Posjetio sam kasnije izložbu i veoma mi se svidjela. I jedna bozanstveno lijepa grafika - tri zene u narodnoj nosnji, stilizovano, slicno grafici njegovoj "Pijaca 1", ali malo realnije i kompoziciono prociscenije. To je bio period kada vec ne da nijesam kupovao nova likovna djela, nego sam i prodavao iz svoje zbirke.

Ipak sam se u Centru zainteresovao za cijenu grafike sa tri zene (Crnogorke na pijaci op. u). Rekli su, bilo mi je mnogo i tražio sam kontakt telefon Karanovica. Rekao sam mu, izvinjavajuci se, da grafika vrijedi i vise, ali za moju poziciju penzionera nije prihvatljiva. Prihvatljiva bi mi bila cijena (kazem, ne sjećam se koliko, ali vrlo malo u odnosu na njegovu cijenu). Izvinirte. "Nemojte se izvinjavati, gospodine Radoviću, odgovorio je srdacno, ja pripadam porodici koja se ranije bavila trgovinom i znam te odnose - sve bez zamjerki. To je moja cijena. I sve je uredi. Nego, zaturio sam telefon Kulturnog centra, ako možete recite im na me nazovu. Uradim to. I sutradan, zovu iz Centra da preuzmem grafiku. "Po kojoj cijeni?". Kazu onu koju sam ponudio. Preuzmem i obogatim svoj duhovni prostor.

Ima nesto u toj divnoj grafici od ideja Pikasovih "Gospođica iz Avinjona", ili jednog platna u ulju Ismeta Mujezinovica". Izuzetno!

Eto, ispricah ti citavu pricu, ali moze ti biti zanimljivo jer si jos u atmosferi Karanovog svijeta.

Pozdrav tebi i porodici.

Pero